

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 7260 van 14 juli 2011
in de zaak A. 200.935/XIV-33.294**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Suzanne Van Rossem
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Boomgaardstraat 93
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 62.404 van 30 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 juli 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht, niet van toepassing zijn. De verzoekster heeft de schending van artikel 3

van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (E.V.R.M.) niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en kan dit niet voor het eerst doen in de graad van administratieve cassatie. De feitelijke uiteenzetting die de verzoekster geeft ter staving van haar behoefte aan subsidiaire bescherming is niet dienstig nu de Raad van State als administratieve cassatierechter geen rechtsmacht heeft om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, worden onder punt 4 van het bestreden arrest de motieven weergegeven van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoekster gaat met de beweringen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het algemeen stelt dat “het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen” en dat “het dan ook niet volstaat om naar de verklaringen vanuit het vluchtelingenstatuut te verwijzen om over te gaan tot al of niet toekenning van dit statuut” bovendien compleet voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien juli tweeduizend en elf,
door:

André Beirlaen, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen